

20 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου. (840 π.Χ.)

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως, πλήν
Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{1}{\beta}$ Δι-Θ.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος $\frac{1}{\beta}$ Δι-Θ.

Ο εν σα ρ κος α γ γε λ ος των Προ φη των η κρη πις
ο δευ τε ρ ος Προδρομος της πα ρ ο σι ας Χρι στῆ Η

λι ας ο εν δο ξος α νωθεν κα τα πεμ ψας Ε λισ σαι
 ω την χα ριν νο σης α πο δι ω κει και λε πρως
 κα θα ρι ζει δι ο και τοις τι μω σιν αυ τον βρυ ει
 ι α μα τα

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α
 γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε
 πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε
 νω σει σα ρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ
 η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον
 πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
 μω ω ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ᾠδὴν Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ᾠδῆς. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστῆρα παμφαῆ, διφρηλάτην πυρφόρον, καὶ ἄγγελον σαρκί, ζήλου πνέοντα θείου, δυσσέβειαν τρέποντα, παρανόμους ἐλέγχοντα, κορυφαῖόν τε, τῶν Προφητῶν σε συμφώνως, καταγγέλλομεν, μάκαρ θεόπτα Ἡλία· διὸ ἡμᾶς φρούρησον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεῶ δι' ἀρετῆς, ἀκραιφνοῦς ὠκειώθης, οὐράνιον ζωὴν, ἐπὶ γῆς βιωτεύσας· ζωὴν δὲ τῆς χάριτος, κεκτημένος μακάριε, σοῖς φυσῆμασι, παῖδα θανόντα ἐγείρεις· μένεις δ' ἄφθαρτος, κρείττων εἰσέτι θανάτου, Ἥλια θεόπνευστε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς Προφήτης τοῦ ὄντως θείου φωτός, τοὺς προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλὼν, ἐν τούτῳ διήλεγξας, Ἀχαὰβ ἀνομήσαντα, μὴ προσκυνεῖν διδάξας, τῷ Βάαλ πανένδοξε, καὶ εὐχῇ αἰτήσας, ἐξ ὕψους τὰ νάματα· ὅθεν καὶ πυρίνῳ, ἀνελήφθης Ἥλια, ὀχήματι μετάρσιος, διφρηλάτης πρὸς Κύριον· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίστην καὶ Κύριον. Ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος ς' Βου ξ'

Ε^{Βξ} κ νε ο τη το ο ο ος μϛ πο ο ολ λα α α

πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} αλλ α

αυ τος α αν τι ι λα α α βϝ ϝ ϝ και σω ω ω

σον Σω ω τη η ηρ μϝ ϝ

Ο ^{Δι} ι μι σϝ εν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τϝ Κυ υ ρι

ι ι ϝ ϝ ^{Πα} ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο

ο ος γαρ ^Μ πυ υ ρι ι ι ι ι ^{Βϝ} ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^Ϟ

Δ ^{Βϝ} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^Ϟ

Α ^{Βϝ} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} και κα α θα αρ σει ^{Δι}

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται ^{Δι}

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ^{Βϝ}

ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως ^Ϟ

Κ ^{Βϝ} αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω νας των ^Ϟ

αι ω ω νων α α μη ην

A γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. ᾠχος δ΄. Ψαλμὸς ρθ΄.

ᾠχος Βου

Σ υ ι ε ρε ευς εις τον αι ω ω να κα τα την

τα α ξινΜελχι σε δε εκ

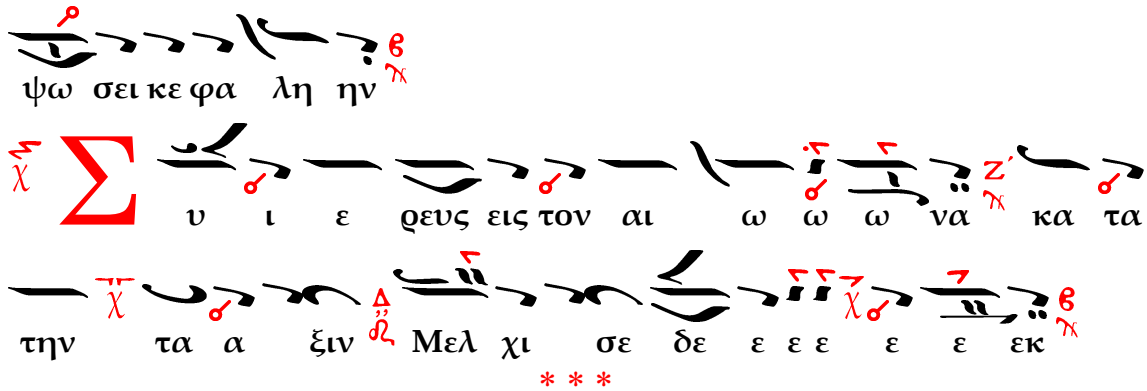
Στίχ. α΄. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν
εν η με ρα

ορ γης αυ τσ βα σι λεις

Σ υ ι ε ρε ευς εις τον αι ω ω να κα τα την

τα α ξινΜελχι σε δε εκ

Στίχ. β΄. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται·
δι α τσ το υ

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

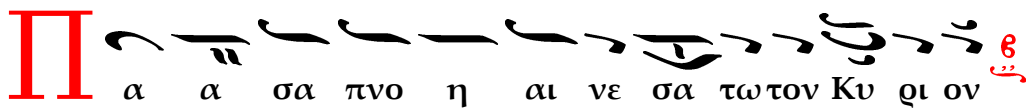
Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

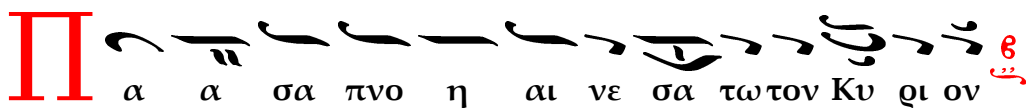
Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

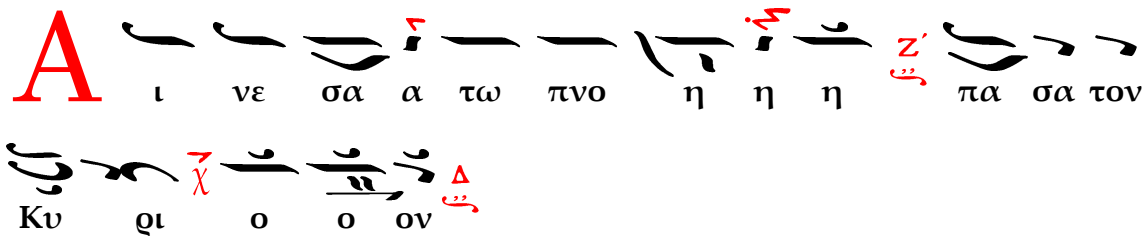
Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία: ὀρθοί: ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

(Ζήτει τῇ Πέμπτῃ τῆς 14 ἑβδομάδος Λουκᾶ).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐκράτησαν οἱ Μαθηταὶ τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ, πρὸς ἑαυτοὺς συζητοῦντες τί ἐστὶ τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες, ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι Ἥλιαν δεῖ ἔλθειν πρῶτον. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἥλιος μὲν ἔλθων πρῶτον ἀποκαθιστᾶ πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πολλὰ πάθῃ, καὶ ἐξουδενωθῇ; Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι καὶ Ἥλιος ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἔλθων πρὸς τοὺς Μαθητὰς εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτούς, καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς. Καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδόντες αὐτόν, ἐξεθαμβήθησαν, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῆθόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ

ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεις ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῥασαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ᾠχος Δι.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις τῶ σὺ Προ φη η τῶ πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα

λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κῶ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

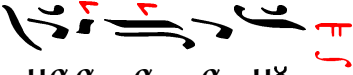
των

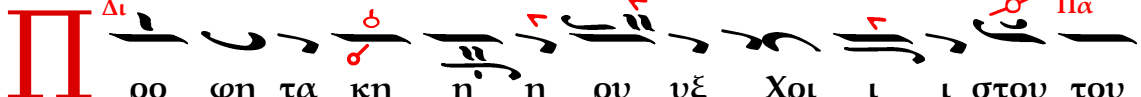
Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

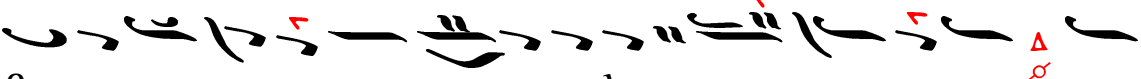
ᾠχος Πα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψοντο α νο ο μη

μα α α μη

Π^{Δι} **Πα**
ρο φη τα κη η η ρυ υξ Χρι ι ι στου του

θρο νου της με ε γα α α λω ω συ υ υ νης ου

δε πο τε ε ε χω ρι ι ι ζη η και ε

κα στω ω ω α α α σθε ε νου ου ουν τι α ει

ει πα ρι ι στα α α σαι εν τοις υ ψι ι στοιοις

λει του ουρ γων την οι κου με νην ευ λο ο γεις παν τα

χου ου δο ο ο ξα ζο ο με ε ε ε νος αι αι αι

τη η σαι αι αι αι αι αι αι αι αι ι λα

σμο ον ται αις ψυ χαι αι αις η η η η ω ω ω ω

ων

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες.
Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν
διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλώσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνῃ Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὁ πρῶτος Κανὼν Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δε, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων·

Αἰνῶ χορεύων Ἥλιου τὰ θαύματα.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄδαιν προηρημένοι, τῶν Ἥλιου θαυμάτων, τὴν πυρίπνοον δύναμιν, τῆς πυριμόρφου καὶ σεπτῆς, γλώσσης τῆς τοῦ Πνεύματος, τὸ σθένος ἐπαξίως ἐπικεκλήμεθα.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλαθι θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης, τὸ στενόν τε καὶ δύσηχον, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν σοί, Πνεύματος διάνοιξον, καὶ τράνωσον πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν, τοῖς πειθαρχοῦσι Λόγε, τοῖς σεπτοῖς σου προστάγμασι, καὶ ὑποτάττεις ὑετοῦ, πύλας διὰ Πνεύματος, σθενούμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μόνῃ εὐλογημένη, τὸ καθαρὸν καὶ θεῖον, τῆς ἀγνείας κειμήλιον, τῆς ἀκαθάρτου τῶν παθῶν, κάθαρον ἰλύος με, αἰτοῦσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

Δεύτερος Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Νέμοις μάκαρ μοι θείαν Ἥλιου χάριν. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχὴν μου ζώωσον, ὡς τὸν τῆς χήρας υἱόν, καὶ ἀρεταῖς θείαις, μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον,

καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀνάδειξον μέτοχον, σοῦ κατατρυφᾶν ἐφιέμενον.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τῷ σὲ τίκτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, γεννήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα· πῦρ γὰρ σιτιζόμενον, φλογί τε σπαργανούμενον, σὲ τεθέαται μάκαρ· διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ῥῦσαί με πυρὸς αἰωνίζοντος.*

* Τὰ περὶ τῆς πυρίνου ταύτης σιτίσεως καὶ φλογεραῶς σπαργανώσεως τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, ἔλαβεν ἴσως ὁ Ὑμνωδὸς Ἰωσήφ ἐκ τοῦ ἐφεξῆς Συναξαρίου εἰς τὸν Προφήτην τοῦτον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ θεία Γραφή, ἡ πάσης ἱεραῶς Ἱστορίας ἀρχὴ καὶ διδάσκαλος, οὐδὲν τοιοῦτον ἀναφέρει, δῆλον, ὅτι ταῦτα ἐλήφθησαν ἐκ τινος ἀποκρύφου βιβλίου, ἴσως τοῦ ἐπιγραφομένου· Ἀποκάλυψις τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ· ἢ καὶ ἐκ παραδόσεώς τινος Ἰουδαϊκῆς.

Δόξα.

Μεγαλυνθεὶς ταῖς πρὸς Θεόν σου νεύσεσι, ζηλῶν ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε· διό με ἐνδυνάμωσον, ζήλου θείου πλησθέντα, τὸ ἔνθεον πράττειν βούλημα, ἵνα σε γεραίρω σωζόμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, καὶ δι' ἡμᾶς ὤφθη, καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με πάναγνε, σῶσαι καὶ κολάσεως ῥύσασθαι.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχυί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω

Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ γ΄.

ᾠχος β΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἄριστος Προφῆτα ὁ ἐστιάτωρ, ὁ κόραξι τελῶν σοι τὴν πανδαισίαν, ὁ μόνος ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας, ᾧ πάντες κράζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χάρις τῷ εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ χήραν καὶ Προφήτην ἀλληλοτρόφους, ἀρρήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθείᾳ, ᾧ πάντες κράζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ κλείσας ὀμβροτόκους νεφέλας ὕειν, τροφῆς ἡπορημένη τῇ Σαραφθίᾳ, τὰ λείψανα τῆς βρώσεως ἀνευδότης, ψεκάζειν ἔδρασας· διὸ καὶ ἔκραζες· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη παρὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, μεγάλων ἡξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν· Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάσῃ κτίσει, ἐν μήτρᾳ ἡνεγκας, καὶ ἐσωμάτωσας· ὅθεν Θεοτόκον σε, πίστει σέβομεν.

Δεύτερος. Ὡδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἔκτεινας, ἔνδοξε Προφῆτα τῷ θείῳ, ζήλω σὺ πυρπολούμενος· ὅθεν κραυγάζω σοι· Τῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων, καὶ διαιωνίζοντος, πυρὸς ἐξάρπασον.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ προβάλλομαι πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σώζειν με δυνάμενον πάσης, μάκαρ κακώσεως· προσεπικάμφθητι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με, παρακαλοῦντά σε.

Δόξα.

Μεγαλύνει Θεός σε, ὁ πανουργὸς ἔνδοξε, πάλαι Ἥλιου δι' ὀρνέου, τρέφων Προφῆτά σε· ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνίου τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος, ποιῆσαι μέτοχον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀδιόδευτε πύλη, ἢ πρὸς Θεὸν φέρουσα, πύλας μετανοίας μοι Κόρη, ἀνοιξὸν δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἁμαρτιῶν μου τὸν ρύπον, ὀμβροῖς τοῦ ἐλέους σου, θεοχαρίτωτε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφωνήσις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς Προφήτης τοῦ ὄντως θείου φωτός, τοὺς προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλὼν, ἐν τούτῳ διήλεγξας, Ἀχαάβ ἀνομήσαντα, μὴ προσκυνεῖν διδάξας, τῷ Βάαλ πανένδοξε, καὶ εὐχῇ αἰτήσας, ἐξ ὕψους τὰ νάματα· ὅθεν καὶ πυρίνω, ἀνελήφθης Ἥλια, ὀχήματι μετάρσιος, διφρηλάτης πρὸς Κύριον· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίστην καὶ Κύριον. Ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

* * *

Εἶτα αἱ δ΄, ε΄ καὶ Ϛ΄ ὧδαὶ τῶν κανόνων.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Αὐτόμελον.

Προφήτα καὶ προόπτα, τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἥλια μεγαλώνουμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας, τὰ ὑδατόρροητα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, * τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνομίαν, Θεοῦ δὲ τὴν ἄμετρον φιλανθρωπίαν, θεασάμενος ὁ Προφήτης Ἥλιας, ἐταράττετο θυμούμενος, καὶ λόγους ἀσπλαγχνίας πρὸς τὸν εὐσπλαγγον ἐκίνησεν· Ὁργίσθητι, βοήσας, ἐπὶ τοὺς ἀθετήσαντάς σε, Κριτὰ δικαιοσύνη. Ἀλλὰ τὰ σπλάγγνα τοῦ ἀγαθοῦ, οὐδόλως παρεκίνησε, πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι τοὺς αὐτὸν ἀθετήσαντας· αἰεὶ γὰρ τὴν μετάνοιαν πάντων ἀναμένει, * ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Συναξάριον.

Τῇ Κ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς εἰς οὐρανοὺς πυρφόρου ἀναβάσεως τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἥλιου τοῦ Θεσβίτου.

(840 π.Χ.)

Στίχ. Ἐπέσχεν ὄμβρον, πῦρ τρίτον φέρων κάτω·

Σχίζει δὲ ρεῖθρον Ἡλίας τρέχων ἄνω.

Δίφρω ἀνηρπάγης περὶ εἰκάδα Ἡλία ἱππεῦ.

Ὁς ἦν υἱὸς Σωβάκ, ἐκ Θέσβης, ἐκ γῆς Ἀράβων, ἐκ φυλῆς Ἀαρών, οἰκῶν ἐν Γαλααδ· ὅτι ἡ Θέσβη δόμα ἦν τοῖς Ἱερεῦσι δεδομένη. Καὶ ὅτε ἔτεκεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶδε Σωβάκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι ἄνδρες λευκοφανεῖς αὐτὸν προσηγόρευον καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάνουν καὶ φλόγα πυρὸς ἐδίδουν αὐτῷ φαγεῖν. Καὶ ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀπήγγειλε τοῖς Ἱερεῦσι καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρηματισμός· Μὴ δειλιάσης ἄνθρωπε· ἔσται γὰρ ἡ οἴκησις τοῦ παιδίου φῶς, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ κατὰ Κύριον καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ εὐάρεστος τῷ Κυρίῳ· καὶ κρινεῖ τὸν Ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ πυρί.

Οὗτος οὖν προεφήτευσεν ἔτη εἰκοσιπέντε· προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ ἔτη ὀκτακόσια ἕξ καὶ δέκα. Οὗτός ἐστιν Ἡλίας, ὁ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ τρίτον κατενέγκας καὶ τὸν ὑετὸν τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ βαστάσας καὶ νεκροὺς ἐγείρας καὶ πεντήκοντα δισσοὺς καταφλέξας καὶ ἐν τῷ Χωρήβ ὄρει τὸν Θεὸν ἰδὼν, ὡς ἀνθρώπῳ δυνατὸν ἦν ἰδεῖν· καὶ τὸν Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ σχίσας καὶ εἰς οὐρανοὺς ἐν ἄρματι πυρὸς ἀναληφθεὶς καὶ ἐν τῇ Μεταμορφώσει μετὰ Μωσέως τῷ Χριστῷ παραστάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπισυνέβη καὶ τὸ μαρτύριον τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, ἐν Ρώμῃ ἐπὶ Νέρωνος. (†64)

Στίχ. Οὐκ ἀλέκτωρ φωνεῖ σοι, ἀλλ'αὐτὸς ὁ Κύριος ἄνω,
Διὰ Σταυροῦ τιμητικῶς ἀναβιβάζων σε Ἀπόστολε.

Εἰ καὶ κάτωθεν ἡ κεφαλὴ σου ῥέπει σταυρωμένου σου,
Ἄλλ'ἄνω εἰς ὕψος ἡ καρδιά τρέχει πρὸς τὸν ἠγαπημένον σου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ σεπτοῦ ναοῦ τοῦ τιμίου Προδρόμου ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τῶν Στουδιτῶν. (~463)

Στίχ. Ἐγκαίνια, Πρόδρομε, θείου ναοῦ σου,
Ἡ τῶν Στουδιτῶν ἐκτελεῖ σοι χορεία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ ὁμολογητῶν Φλαβιανοῦ β' (†512), πατριάρχου Ἀντιοχείας, καὶ Ἡλιοῦ α' (†518), πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Στίχ. Ὁ Ἡλιοῦ καὶ ὁ Φλαβιανὸς ἄμφω,
Στύλοι ἀνεφάνησαν Ὁρθοδοξίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ρετικῶ (Rheticus), ἐπισκόπου Αὐγουστοδούνου (Augustodunum, Autun) ἐν Γαλλίᾳ. (†334)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Αὐρηλίου, ἐπισκόπου Καρθαγένης ἐν βορειῷ Ἀφρικῇ. (†429)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Σεβήρας (Severa), ἡγουμένης τῆς μονῆς Ἀγίας Γέμμας (Gemma), ἐν Νεοχωρίῳ (Villeneuve) πλησίον τῆς Βούργης (Bourges) ἐν Γαλλίᾳ. (~†680)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βουλμάρου (Wulmar), κτίτορος τῆς μονῆς Δείγματος (Samer) πλησίον τῆς Βουλώνης (Boulogne) ἐν Γαλλίᾳ. (†689)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Σεβήρας (Severa), ἡγουμένης τῆς μονῆς Ὁμματίου (Oehren), πλησίον τῶν Τρεβήρων (Trier) ἐν

Γερμανία. (~†750)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀνσεγίσου (Ansegisus), μοναχοῦ τοῦ ἀββαείου Φοντενέλλης (Fontenelle) ἐν Γαλλίᾳ, ἀνακαινιστοῦ πολλῶν μονῶν. (~†833)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παύλου τοῦ διακόνου, ἐν Κορδοῦῃ (Córdoba) τῆς Ἰσπανίας ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων ἀναιρεθέντος. (†851)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας Ἐθελβίδης (Ethelwida), χήρας τοῦ βασιλέως Ἀλφρέδου τοῦ μεγάλου. (†902)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Σαλώμης τῆς Γεωργιανῆς, ἐν Ἱερουσαλήμ τὴν κεφαλὴν τμηθείσης ὑπὸ τῶν Περσῶν. (†1277)

Στίχ. Σάλον τὸ πρῶτον ὑποστᾶσα Σαλώμη,
Αἶματι τὸ ὕστερον πίστιν σφραγίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου τοῦ Γκάλιτς, πλησίον τῆς λίμνης Τσουχλόμα (Chukhloma), μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Σεργίου τοῦ Ῥαντονέζ. (†1375)

Στίχ. Ὡς δρῦν Μαμβροῦ ἔδειξας τὴν μονὴν Γκάλιτς,
Ἐν ἧ, Ἀβραάμ, ἐξένισας Τριάδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ εὕρεσις τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀθανασίου, (†1648) ἡγουμένου τῆς μονῆς Μπρέστ-Λιτόφσκ ἐν Λευκορωσίᾳ. (1649)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν καὶ νεομαρτύρων, τῶν ἐν Παρισίοις διαλαμφάντων, τῶν ἱερέων Ἀλεξίου Μεδβέκωφ (†1934) καὶ Δημητρίου Κλεπίνιν (†1944), Μαρίας Σκομπτσόβα μοναχῆς (†1945), τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Γεωργίου (†1944) καὶ Ἡλίας τοῦ ἐξ Ἑβραίων (†1942).

Στίχ. Δύσιν ἢ πεντὰς Ἁγίων νεοφώτων,
Ἐφανε φαιδρῶς ἐν ἐσχάτοις χρόνοις.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A^{B8} νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος $\frac{8}{\gamma}$ και λο γον ε ρευ ξομαι τη βασι

λι δι μη τρι και ο φθη σομαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σωγη θεο μενος ταυτηστα θαν ματα

ὠδὴ γ'

Τους σου ους υ μνο λο γωσ θεο το ο κε
η ζω σα και αφ θονοσπη γη θι α σοσσυγκρο τη
σαν τασ πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σοσ και εν τη
θει α δο ξησ στε φα νων δο ξησ α ξι ω σοσ

ὠδὴ δ'

Την α νε ξι χνι α σοσ θει αν βλ ην της
εκ της Παρ θε ε νσ σαρ κω σε ωσ σσ τσ υ ψι
στσ ο ο προ φη της Αβ βα κσμ κα τα νο ων ε
κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μεισ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

Εξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
δο ξησ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
νε ε εσ χεσ εν μη η τρα των ε πι πα αντων
θε ον και τε ε το κασ αχ ρο νον Υι ον πα σι

τοι οἰς υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ε

σα

ὠδὴ ε'

Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τετας
χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο
φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
α παι λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το

το τε με εν τυ πρ με νος ^{Πα} νυν δε ε νερ γρ με ε
 νος ^Μ την οι κρ με νην ^{Δι} α πα σαν ^Δ α γει ρει
 ψα αλ λρ ς σαν ^{Πα} τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα ^{Ββ} και υ πε ρυ ψου ου τε ^Δ εις παν τας τρς αι
 ω ω να α α α ας ^ε

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῶΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^ε ^χ ^{Ββ}
 Με γα λυ νει η ψυ χη μρ τον Κυ ρι ον ^ε και
 η γαλ λι α σε το πνευ μα μρ ^Δ ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μρ ^ε

Τ ^{Ββ}
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^ε

2 ^ε ^χ ^{Ββ}
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δρ λησ αυ τρ ^ε ι δρ γαρ α πο τρ νυν μα

κα ρι [†]χ υ σι με πα σαι αι γε νε αι ^εχ

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^εχ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^εχ

³ ^χ **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος ^εχ και α γι ον το ο νο μα αυ τ^ε ^εχ και

το ε λε ος αυ τ^ε εις γε νε αν και γε νε

αν [†]χ ^Δ τοις φο β^ε με νοις αυ τον ^εχ

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^εχ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^εχ

⁴ ^χ **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ^ε

^εχ δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη [†]χ φα ν^ες δι α νοι

♂ α καρ δι ας αυ των ♀

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ♀ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ♀

5 ♀ **K**^{B8} α θει λε δυ να στας α πο θρονων ♀ και υ υ

ψω σε Δ τα πει ν8 ς ♀ πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

θω ων ♀ και πλ8 τ8 ς ν τας ε ξα πε στει λε κε

ν8 ς ♀

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^{B8} και εν δο ^M ^{Δι}

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^M την α δι α ^{B8}

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν ♀ την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ♀

6 ♀ **A**^{B8} ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8

μνη σθη ναι ε λε ς8 κα θως ε λα λη σε προς

τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ

μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα

μπα α δα χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρ σα τα ι ε ρα

θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και

βο α α α α τω χαι ρις πα αμ μα κα ρι σε

Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε. Ἦχος Γα ρ

Φως ἐν πυρί νω τε θριπ πω ς ρα νο δρο
μον σε δει ξαν αρ μα τη λα την Η λι α ς κα
τη να λω σεν ο λως πυρ γαρ εν γλωσ ση πη
λι νη ειλ κυ σας κα τω και α νε ξη ρα νας ομ

βρως

Φως η τε κς σα Παρ θε νε δυ σω πη σον
σαις προ σβει αις τον σον Υι ον Θε ο το κε τς
οι κτει ρη σαι και σω σαι τς αι ω νι
ς με σκο τς τον πε ποι θε τα τη ση σε πτη
α ντι λη ψει

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Νη ρ

Πα σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ω ω ω νου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ

τον εν τοι οι οϊς υ ψι ι στοϊς σοι πρε πει υ μνος τω ω

ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ

γε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε

α αυ τον πα α σαι αι δυ να α α αμεις α α αυ

του ου σοι πρε πει υμνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ',
δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν, Ἅγιοι.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὅτε σὺ Προφῆτα θεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι' ἀρετῆς, καὶ πολιτείας
ἀκραιφνοῦς, συνεκράθης παρ' αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν εἰληφώς, τὴν
κτίσιν, κατὰ γνώμην μετερρύθμισας· καὶ πύλας, ὑετοῦ θέλων
ἀπέκλεισας· καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες· καὶ δυσσεβεῖς
κατηγάλωσας. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ὅτε σὺ Προφῆτα θεσπέσιε, ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ζήλω τοῦ Κυρίου πυρούμενος, παρανόμους βασιλεῖς, σὺ
διεξήλεγξας σφοδρῶς· τῆς αἰσχύνης ἱερεῖς, σὺ ἐθανάτωσας
θερμῶς· ἀνῆψας, πῦρ ἐν ὕδατι παράδοξον· τροφὴν δέ,
ἀγεώργητον ἐπήγασας· καὶ νάματα Ἰορδάνεια, τῇ μηλωτῇ σου
διέτεμες. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὅτε σὺ Προφῆτα κατέδειξας, ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὴν ἐπουράνιον
ζωήν, τὴν Ζωὴν ἐν σεαυτῷ, τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν, θανόντα,

σοῖς φύσῃμασιν ἀνέστησας· θανάτου, κρείττων ἔτι σὺ διέμεινας·
 ἄρμα πυρὸς ἐπιβέβηκας, αἰθέριος ἀνυψούμενος. Ἰκέτευε, τοῦ
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Των προ φη των τους α α κραι μο ο νας και παμ

φα εις φωω στη ηρας της οι οι κου ου με ε ε νη ης

εν υ μνοις τι μη η σω μεν πι ι στοι Η λι ι αν

και Ε λι ισ σαι αι αι ον και Χρι στω εκ βο η η

σω μεν χαρ μο ο ο ο νι ι ι ι κως ε ευσπλαγ χνε

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε πα ρα σχου τω ω ω

ω λα ω ω ω σου ου ι κε σι ι ι αι αι των προ

φη η η τω ω ω ω ν σου α α φε σι ι ν α

μαρ τι ι ων και αι το με ε ε γα ε ε ε ε

λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χ και νυν και α ει και εις τας αι ω νας

τωναι ω νων α μην ^ν _{δλ}

Δ ε ε σποι να προ σδε ξαι ^Δ _{δλ} τας δε η σει εις των

δσλων σθ ^ν _{δλ} και λυ τρωσαι η μας α πο πα α σης ^Δ _{δλ}

α να αγκησ και θλι ι ψε ε ως ^ν _{δλ}

Και εϋθϋς φάλλεται εις τον αυτον η̄χον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου. ^ν _{δλ}

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω ^Δ _{δλ} και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποις εν δο κι α ^ν _{δλ}

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ _{δλ} προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^Δ _{δλ} δι

α την με γα α λην σου δο ξαν ^ν _{δλ}

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ^Δ _{δλ} ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χριστε και Α γι ον Πνευ μα ^ν _{δλ}

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ
τι ι αστου κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στοεις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μη ην

Κ αθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε
αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να
εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ον με ι α σαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευμα

τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ναστων αι ω

νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Ἀσματικὸν. χ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α

α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε

ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α

ας

Και τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ προφήτου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-θ

Ο εν σαρκος αγγελος των Προφη των η κρηπισ

ο δευτερος Προδρομος της παρθσιας Χριστῃ Η

λιας ο ενδοξος ανωθεν καταπεμφθας Ελισσαι

ω την χαριν νο σης α πο δι ω κει και λε προς

κα θα ρι ζει δι ο και τοις τι μω σιν αυ τον βου ει ι

α μα τα α α

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλᾶ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

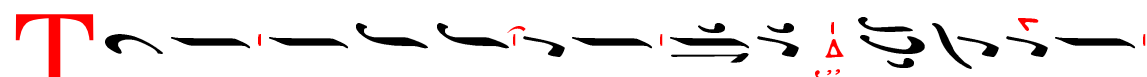
Τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοί, καὶ ἐκ τῶν κανόνων τοῦ προφήτου, αἶ γ' καὶ σ' ὦδαί.

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ φάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτῷ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψα' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιόσομαι. (Ψα' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

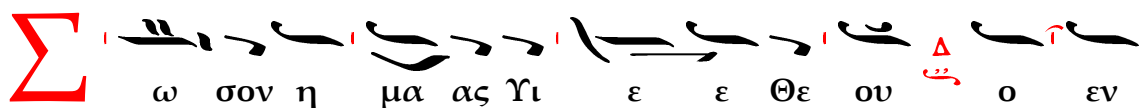
Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ήβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λδ

8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λδ

8 ι α

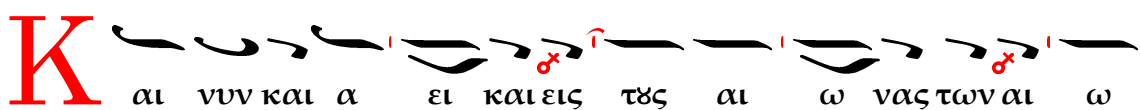
Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ήβ' 5)

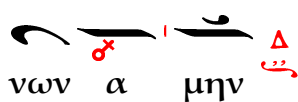
Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

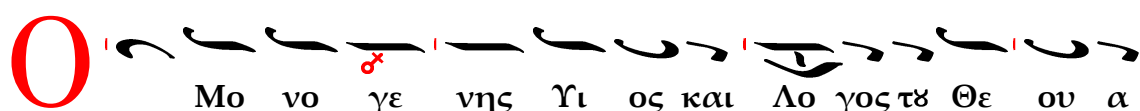
 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λδ

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ και νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω

 νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ρθ' (109).

Στίχ. α'. Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

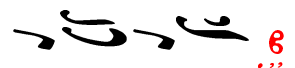
Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ προφήτου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ

Ο εν σαρκος αγγελος των Προ φη των η κρη πις
 ο δευ τε ρος Προδρομος της πα ρσι ας Χρι στ8 Η
 λι ας ο εν δο ξος α νωθεν κα τα πεμ ψας Ε λισ σαι

 ω την χαριν ^Δ νοσας αποδιωκει ^Δ και λε προς

 κα θαριζει ^ε δι ο και τοις τι μω σιν αυ τον βρου ει

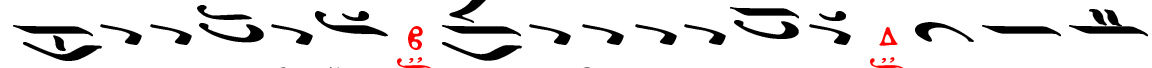
 ι α μα τα ^ε

Στίχ. β'. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ.

Ο εν σαρκος αγγελος των Προφητων η κρηπισ ^ε

 ο δευτερος Προδρομος της παρθσιας Χριστα ^Δ Η

 λι ασ ο ενδοξος ^ε ανωθεν καταπεμψας ^Δ Ελισσαι

 ω την χαριν ^Δ νοσας αποδιωκει ^Δ και λε προς

 κα θαριζει ^ε δι ο και τοις τι μω σιν αυ τον βρου ει

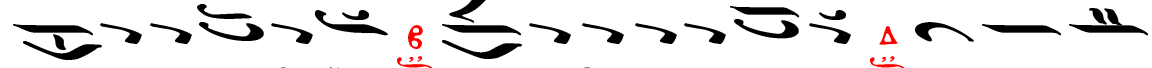
 ι α μα τα ^ε

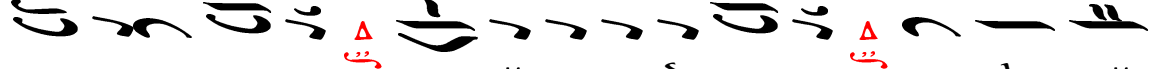
Στίχ. γ'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ.

Ο εν σαρκος αγγελος των Προφητων η κρηπισ ^ε

 ο δευτερος Προδρομος της παρθσιας Χριστα ^Δ Η

 λι ασ ο ενδοξος ^ε ανωθεν καταπεμψας ^Δ Ελισσαι

 ω την χαριν ^Δ νοσας αποδιωκει ^Δ και λε προς

κα θαρ ζει ⁶ δι ο και τοις τι μω σιν αυ τον βρου ει ι
α μα τα α α ⁷ ^Δ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος ⁷ Δι - ϑ

^Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ⁷ ^Δ σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ^Δ ο εν Α γι ι οι οις θ αυ μα στο ο ο ο
⁷ ^Δ
ος

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ς ι α ^Δ

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ προφήτου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ⁷ Δι - ϑ

Ο εν σαρκος αγγελος των Προφη των η κρηπισ ⁶
ο δευτερος Προδρομος της παρθσιας Χριστ ^Δ
λι ας ο ενδοξος ⁶ α νωθεν κατα πεμψας ^Δ Ε λισσαι
ω την χαριν ^Δ νοσας απο διωκει ^Δ και λε προς
κα θαρ ζει ⁶ δι ο και τοις τι μω σιν αυ τον βρου ει

ι α μα τα ⁶

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκια.

Δόξα.

Τοῦ προφήτου. Αὐτόμελον.

Ἦχος $\overline{\omega\alpha}$ Δι-θ

Προφητα και προ ο πατων με γα λωρ γι ων τϷ
Θε Ϸ ^Δ Η λι α με γα λω ω νυ με ⁶ ο τω φθεγ
μα τι σϷ στησας τα υ δα τορ ρη τα νε ε φη ^Δ πρε
σβευ ε υ περ η μων ^Δ τον μο νονφι λα α αν θρωπον ^Δ

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος $\overline{\omega\alpha}$ Δι-θ

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
σχυν τε ^Δ με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
α θε τε ⁶ μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
φω νας ^Δ α λλα προ φθασον ως α γα θη ^Δ εις την
βο η θει αν η μων ^Δ των πι ι στως κραυ γα ζο ον
των σοι ⁶ τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν ^Δ και σπευ

σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω
νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

Α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου $\frac{2}{2}$

Σ υ υ ι ε ρευς εις τον αι ω ω να $\frac{1}{2}$ κα τα

την τα ξιν Μελχι σε δε εκ $\frac{6}{7}$

Στίχ. α'. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν $\frac{6}{7}$ εν η με ρα

ορ γης αυ τσ βα σι λεις $\frac{6}{7}$

Σ υ υ ι ε ρευς εις τον αι ω ω να $\frac{1}{2}$ κα τα

την τα ξιν Μελχι σε δε εκ $\frac{6}{7}$

Στίχ. β'. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται· $\frac{6}{7}$ δι α τσ το υ

ψω σει κε φα λη ην $\frac{6}{7}$

Σ υ υ ι ε ρευς εις τον αι ω ω να $\frac{1}{2}$ κα τα

την τα ξιν Μελχι σε δε ε ε ε εκ $\frac{6}{7}$

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἴδου μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἴωβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολὺσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὐ οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε.

Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; Ψαλλέτω. Ἄσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ’ αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κὰν ἁμαρτίας ἧ πεπονηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθῆς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῆ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμ. 147).

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α
Μω υ̇ σης και A α ρων εν τοις ι ε ρευ σιν
 αυ τϑ και Σα μϑ η ηλ εν τοις ε πι κα λϑ
 με νοις το ο νο ο μα α αυ
A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α

E πε κα λην το τον Κυ ρι ον και αυ τος ει
 ση κεν αυ των εν στυ λων νε φε λης ε λα
 λει ει προς α αυ τος

A λλη λυ ι ι α Α α α α α λλη
 λυ ι ι ι ι α Α λλη λυ ι ι
 ι ι ι ι ι ι Α λλη λυ ι ι α α α α
 α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (δ' 22-30).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γινόμενα ἐν τῇ Καπερναοῦμ, ποιήσον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου. Εἶπε δέ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλιοῦ ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδωνίας πρὸς γυναῖκα χήραν. Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη εἰ μὴ Νεεμᾶν ὁ Σύρος. Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες ταῦτα, καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὄφρουσ τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο.

Ἦχος ἰὺ Δι. ς

ο ξα α σοι ^Δ 22 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^ρ 22 δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ο ι ο ι ο ι ^Δ 22

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος $\overline{\omega\omega}$ Δι. ς

^{Δι} 22
 Ο ι ο ι ο ι ο ι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα ρ ρ ρ Χε ρα ρ βι ι ι ι μ μ υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ^β 22 ε ι κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ε ι κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ν
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες ^β 22 και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι
 ζω ο ο ποι ο ι ω ω ^Δ 22 Τρι ι α α α α ρα α α

α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο οον υ υ υ μνοο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο οον τε ες πα α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

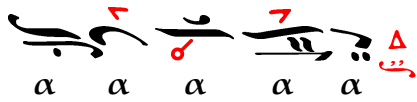
Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

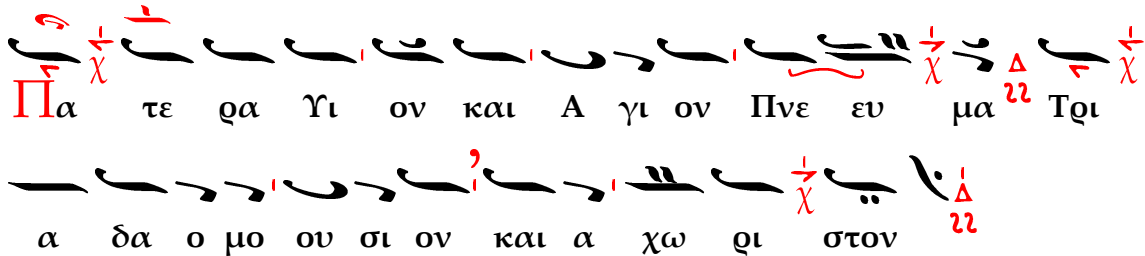
ο ρα ς ς με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ ς ς ι ι ι ι

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

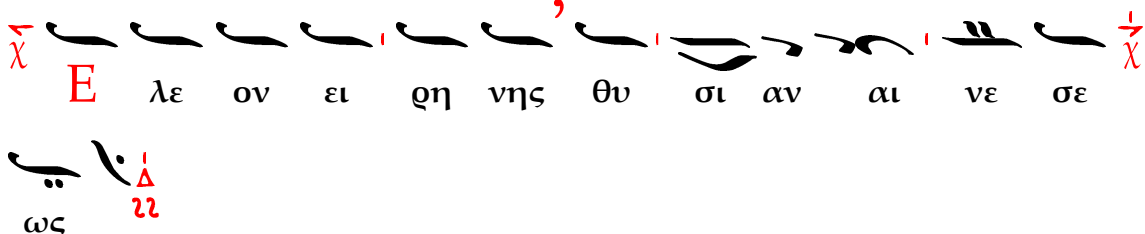
Ἦχος ἰΐ — Δι. ς

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

Α μη η η η

Α μη η η η

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ω

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι

Α ξι ον ε στιν ωσ α α λη η η θω ω ω ως
μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ο ν και
πα να μω ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
ων τη η η ν τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο
ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η η ν α δι ι
ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ν Λο γο ο ν τε
ε ε κου ου ου ου ον σαν την ον τω ω ως
Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με
ε ε ε εν

Τῆ Κυριακῆ τῶν Ἁγίων Πάντων.
Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πάϛ

2-6
Δ-7
A Πα
 γαλ λι α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 Πα
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 M Πα
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 Πα
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 M Πα M
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 Πα
 α σθε ε ε ε ε δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Ζω M Πα Nη
 ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι
 Ζω
 ι χι ι ι ι ι χι ι δι ι και αι αι οι οι εν
 Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι εν
 Πα
 Κυ ρι ι ι ι ω ω τοις ευ θε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε τοις ευ θε ε ε σι ι ι ι ι ι ι

ι ι πρε πει ει αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι χαι πρε πει ει αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι νε ε ε ε ε πρε πει ει ει αι

αι α αι νε ε σι ι ι ις Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη ς εν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τν νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δεις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τν νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος